

Ja sitten töihin

Presidentti Sauli Niinistö on astunut virkaansa, ja siinä hän istuu seuraavat kuusi vuotta, vaikka olisikin Ilkka Kanervan asteikolla tyypillinen yhden kauden presidentti. Kanervahan määrätteli Niinistön tyypilliseksi yhden kauden fakkijuristikansanedustajaksi vuonna 1987, kun Niinistö ensimmäisen kerran valittiin kansanedustajaksi. Ja oikeassahan Ike tietysti oli – enää ei Niinistö ole kansanedustaja, mutta Kanerva on. Niinistön tyypillinen yksi kausi vain sattui vasta vuosiksi 2007-2011.

Presidentin virka on varsinkin työväen miehelle siitä ikävä, että siinä on työnteko melkein kielletty. Valtaoikeuksia on karsittu raskaasti, viimeksi tällä viikolla. Pressaa ei huolita mukisematta mukaan edes europäivällisille, ja makkarakioskille ei kehtaa mennä. Ulkopolitiikan kanssa saa jotain puuhastella, mutta sekin tuppaa olemaan epäselvää, mitä milloinkin lasketaan ulkopolitiikaksi. Selvimmin sitä ovat Nato, Yhdysvallat, Venäjä ja Kiina, mutta Natosta ei saa puhua, Yhdysvaltoihin ei tahdo saada kutsua. Venäjälläkin on vaihtumassa presidentti, eikä siellä aikaa riitä kaiken maailman pienille naapurimaille, ja jos Kiinaan pääsisi, siellä olisi pakko puhua ihmisoikeuksista ja muusta kiusallisesta.

Onni onnettomuudessa on se, että presidentin on valinnut kansa. Ja kyllä kansa tietää, kuten jo Veikko Vennamo sanoi aikanaan. Tässä tapauksessa kansa tietää, mitä presidentin on tehtävä, riippumatta siitä, kuuluuko se hänen virkaansa vai ei.

Yksi päällimmäisistä tehtävistä on se, että presidentin pitää panna herrat kuriin. Herrat pitää panna kuriin siksi, että jo heidän tittelinsä tarkoittaa jotakuinkin samaa kuin ketale. Taksilla ajavat omaa etuansa, apulantaa puhuvat ja köyhiä kyykyttävät. Tosin herrahan presidenttikin on, mutta – kuten sanottu – hän on kansan eli meidän itsemme valitsema, toisin kuin kansanedustajat, joista 199 on valinnut joku muu kuin minä.

Presidentin pitää tietysti myös poistaa työttömyys ja korottaa työttömyyspäivärahoja, eläkkeitä ja lapsilisiä. Maailmanrauhankin hän voisi jossain välissä saattaa kuntoon, ja tietysti sotavoimien ylipäällikkönä hankkia maaillemme lisää ohjuksia, pelastaa varuskunnat ja hommata sotilaskoteihin yhtä hyviä munkkeja kuin siellä oli ennen vanhaan.

Koko kansan presidentti hänestä tulee, jos hän saa jalkasilsan kuriin ja käy puolestamme lyömässä turpiin sitä naapurin kuritta kasvanutta Teroa, jonka mukilointi jäi kesken Jani Petteriltä. Niistä puheen ollen, Leena Hefneriä, o.s. Herppeenuomaa ei kyllä kannata kutsua Linnan juhliin, koska hän ei anna suunvuoroa kenellekään. Sen sijaan hengenmies Usko Eevertti Luttinen kuuluu ilman muuta kutsulistalle. Hän on mainio seuramies ja hekotteleva pappi, joka liikkuu arvovaltaisessakin seurassa siinä kuin kuka tahansa hallituksen kulkumies.

Ja koska Suomella on tapana kaikissa asioissa seurata Ruotsia, jonne syntyi juuri äsken uusi kruununprinsessa, sellainen tarvitaan myös meille. Kun kuitenkin elämme demokratiassa, voimme tinkiä asiassa sen verran, että meille kelpaisi kruununprinsikin.

